

13 oktober tot 17 november 2012

Deze tentoonstelling met werk van 6 grafiekers nodigt uit om met veel aandacht en in alle traagheid te kijken naar het detail (zonder daarbij natuurlijk het geheel van de compositie uit het oog te verliezen). Wat het detail zo interessant maakt is dat je heel wat te weten kunt komen over het werkproces van de kunstenaar, zowel in technisch opzicht als wat de keuze betreft die een kunstenaar ontelbare keren maakt tijdens dat proces. Zo toont Franky Cane ons verschillende manieren van werken bij de houtsnede: tekenend met de guts, maar ook: met de guts rondom vooraf aangebrachte verfstreken werkend (om wellicht ook vervolgens te besluiten die contouren te doorbreken en de geschilderde patronen te doorkruisen). Bij dit laatste is het resultaat volstrekt anders: een compositie met vloeiende lijnen, die zeer spontaan oogt.

Wat het detail betreft zetten de werken van Luc Claus, letterlijk en figuurlijk, de toon. Bij de droge naald op koperplaat houdt de braam, de rafelige rand die ontstaat bij het krassen in de plaat, veel inkt vast en dat zorgt voor fluwelige lijnen en vlakken. Een resultaat dat je met potlood op papier niet kunt bereiken. De overige werken in de tentoonstelling zijn het resultaat van gecombineerde technieken. Bij Enk De Kramer gaat het om een combinatie van ets, droge naald en carborundum, een materiaal dat eveneens zeer goed de inkt vasthoudt en boeiende texturen kan opleveren. Door het herhalen van dit procedé ontstaat een boeiende gelaagdheid. Het is dit aspect dat van de grafiek als het ware een metafoor maakt voor het artistieke proces, zoals we dat vandaag ervaren. In een hommage aan de pas overleden Raoul De Keyser schrijft Jef Lambrecht over "stapstenen in een onderzoeksproces waarbij elke etappe de volgende schijnt aan te kondigen... Een weerbarstig en interpellierend oeuvre, dat de toeschouwer dwingt om met de kunstenaar de weg af te leggen naar het altijd voorlopige resultaat." Een bedenking die van toepassing is op elk werk in deze tentoonstelling.

Rik De Keyzer laat eveneens een gemengde techniek zien, waarbij opvalt dat hij in het papier zelf krast. Bij daaropvolgende bewerkingen spelen dergelijke kwetsuren dan een belangrijke rol. Een werkwijze die intrigerende en sterk gelaagde landschappen en marines oplevert.

Om de staalkaart van hedendaagse grafiek te vervolledigen worden ook nog zeefdrukken van Eric Verhal getoond. Het zijn combinaties van zeefdruk met onder meer lino en collage en tot slot ook nog een aantal litho's van Ingrid Ledent. Zij combineert geometrisch-abstracte steendrukken met digitaal geprinte en uitvergroete huidfragmenten, gemaroufleerd op hout of aluminium. Bij lithografie kun je dezelfde steen meerder keren gebruiken zodat je tot zeer subtiele schakeringen kunt komen, grote diepte en transparantie.

Alle betrokken kunstenaars zijn gerenommeerde specialisten in hun discipline en verbonden aan het Hoger Kunstonderwijs. Deze tentoonstelling is opgezet door hen om de grafiek te promoten in de hoop dat deze boeiende discipline niet mag verdwijnen en in de toekomst nog zal kunnen rekenen op vele belangstellenden en beoefenaars. Hun argumenten hebben mij alleszins overtuigd.

Marc Vonck